

I dag skal man gøre det, hvis det er journalister, advokater, læger og kolleger, men det var vel ikke unaturligt, at man også skulle gøre det efter 24 timer, hvis det var naboer, kammerater, familiemedlemmer eller andre, uden at stoppe efterforskningen, uden at forhindre øjemedet, men simpelt hen bare for at sikre, at hvis man aflytter personer i Danmark, er der en dommer inde over, hurtigst muligt efter at det er sket.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:25

Tom Behnke (KF):

Det, som hr. Morten Østergaard lægger op til, er, at vi skal følge de spilleregler, der er i dag. Altså, det er jo det samme som at sige, at forslaget ikke skal være her. Nu er der jo fremsat et forslag, fordi det er en vurdering, bl.a. fra konservativ side, at det her er nødvendigt.

Jeg er helt enig i, at der selvfølgelig er en klar balance mellem retssikkerheden på den ene side og så politiets effektivitet på den anden side, det, at vi fanger forbryderne og får dem dømt, og det er også derfor, at forslaget her ikke bare siger, at man kan gøre hvad som helst. Det er jo faktisk kun i forhold til meget, meget grove forbrydelser, hvor vi taler om bombesprængninger, menneskehandel, røveri, grov narkokriminalitet, grov våbenkriminalitet osv. Det er jo den kategori, vi taler om.

Det, jeg gav udtryk for, i forhold til at uskylde holdning til det. Jeg vil gerne bidrage alt det, jeg overhovedet kan, til at hjælpe politi og anklagemyndighed til, at forbrydere bliver dømt. Sådan har jeg det personligt. Jeg føler det som en samfundspligt, for det er forudsætningen for, at vi har et godt og sundt og trygt samfund, at vi loyldige borgere kan gå i fred og ro.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den konservative ordfører. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det den radikale ordfører, og det er hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at undres lidt over processen omkring særlig lovforslaget fra regeringen. Forhistorien er jo, at de vilkår, man nu ønsker at udbrede til en lang række andre kriminalitetstyper, blev indført i forbindelse med terrorpakke II i 2006, og dengang var det jo ligesom i

lyset af, at der var brug for helt særlige vilkår, når man skulle bekæmpe terror. Nu er man så kommet frem til den konklusion, at det måske alligevel ikke kun gælder, når det er terrorbekæmpelse, men at det også gælder andre kriminalitetstyper, i det her tilfælde grov kriminalitet. Og Dansk Folkeparti ønsker så, at det skal gælde alle former for kriminalitet.

Det viser jo bare, at nogle af de advarsler, der blev rejst i forbindelse med terrorpakkerne, nu begynder at vise sig at være rigtige, nemlig det, at hvis man først indfører noget, ja, så sker der meget naturligt en glidning, hvor man overfører de metoder til andre områder også. Og jeg synes, at den her debat meget godt illustrerer, hvordan vi er kommet fra at diskutere, om man helt undtagelsesvis, når noget relaterer sig til terror, skal have nogle særlige beføjelser, til nu at sige: Skal det være et delvist grundvilkår i vores retssystem, eller skal det, som Dansk Folkeparti foreslår, simpelt hen være grundvilkåret i vores retssystem? Der synes jeg det er vigtigt at have historikken med, også fordi Justitsministeriet dengang i 2006 skrev:

»Justitsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der efter en passende periode gøres status over erfaringerne med de foreslåede nye regler. På den baggrund vil Justitsministeriet i folketingsåret 2009-10 – det vil sige tre år efter lovforslagets gennemførelse – give Folketingets Retsudvalg en orientering herom.«

Nu er folketingsåret 2009-10 jo ikke gået i gang endnu, det kommer først efter sommerferien, og derfor har vi jo ikke fået den redegørelse endnu. Vi ved altså med andre ord ikke, hvordan de her regler virker i praksis. Alligevel vælger regeringen at indføre det her, inden der er lavet en evaluering af, hvad det har haft af betydning, at man har haft den her mulighed i forbindelse med terrorbekæmpelse. Det synes jeg giver anledning til forundring, for hvorfor er det, at man ikke afventer, hvad man selv tidligere har ment var nødvendigt, nemlig en vurdering af det her redskabs betydning for retssikkerheden og for efterforskningsmulighederne?

Det har heller ikke, så vidt jeg er orienteret, været forelagt nogen af de sagkyndige udvalg, der ellers normalt står til rådighed, når man ændrer retsplejeloven. Retsplejeudvalget har det altså ikke været forelagt, og det synes jeg også giver anledning til forundring, for det virker som noget japværk, at man ikke vil sikre en fornuftig lovkvalitet ved at bruge de redskaber, vi normalt bruger, når vi ændrer retsplejeloven.